

Bible promlouvá i do dnešní doby

Jaroslav Šlosárek (Jerry)

Moje generace zažila v relativně krátkém čase (75 let) tolik pozoruhodných historických zvrátů, že by se v dějinách našeho národa těžko hledala jejich paralela.

Narodil jsem se v roce 1947 jako jeden z 206 745 nově narozených občánků. Právě byl zahájen dvouletý plán hospodářské výstavby (tzv. Dvouletka); Miroslav Zikmund a Jiří Hanzelka vyjeli na svou cestu do Afriky Tatrou 87; zákonem 149/1947 Sb.

„O národní bezpečnosti“ byla mimo jiné zřízena složka StB a přes Československo v tomto období přecházeli „banderovci“...

Kolotoč převratných událostí se roztáčel tak rychle, že teprve zpětný

pohled ukazuje, co vše jsme do dneška zažili:

- 40 let komunistické diktatury pod kuratelou Sovětského svazu a vynucená sekularizace;
- pokus o proměnu na socialistickou společnost s „lidskou tvářící“;
- proces normalizace;
- perestrojka a „sametová revoluce“;
- náhlý příklon ke kapitalismu a kupónová privatizace;
- vstup do EU a NATO;
- národní rozluka s bratry Slováky;
- nástup údobí terorismu ve světě a boj s ním;
- světová ekonomická recese;
- středomořská migrační vlna;
- pandemická koronavirová exploze;
- v poslední době válečný stín od východu.

Na jednu generaci pořádná „nálož“, a to ještě není konec všech bolestí. Každého z nás se dnes citelně dotýká enormní inflační růst, evropská

migrační krize... A klademe stejnou otázku jako kdysi Ježíšovi učedníci: „Pane, co vše nás ještě čeká? Které události ohlásí tvůj příchod a konec světa?“

Ježíš jim tehdy odpověděl: „*Mějte se na pozoru, nenechte se někým oklamat. Někteří se prohlásí za vykupitele a svedou mnohé tím, že budou tvrdit: Já zachráním svět. Když uslyšíte o válkách daleko i blízko, nebojte se. Ty musí přijít, ale nebude to ještě konec. Národy se znepřátelí a státy se budou vzájemně napadat. Na mnoha místech vypukne hlad, rozšíří se nemoci a nastanou přírodní katastrofy. Ale to bude jen počátek hrůz. Tehdy budete pro víru ve mne všude nenáviděni, trýzněni i zabíjeni. Mnozí toto násilí nevydrží, zradí víru i své spolubratry a navzájem se budou nenávidět. Objeví se také nemálo falešných proroků, jimž mnozí podlehnou. Na světě se natolik rozmůže zlo, že udusí lásku mnohých. Ale ten, kdo vytrvá až do konce, bude zachráněn. Než však nastane konec, musejí se lidé všech národů dovědět potěšující zprávu, že Bůh v tomto světě vládne, zve všechny k sobě a plně uplatní svou moc...*“ (Mt 24,4–14; SNC).

Celou tuto perikopu znám z paměti od svého mládí, kdy mě tatínek vedl k tomu, abych se důležitá místa z Bible učil nazpaměť. Tehdy jsem se text učil z překladu Bible kralické a poselství se mi zdálo od prožívané současnosti vzdálené. Znělo mi to jako popis událostí, které se odehrají v jiné části světa. A i později, když už jsem jako kazatel přátelům citoval Ježíšovo prorocství o době konce, stále mi to připadalo velmi vzdálené tomu, co právě prožíváme. Sám jsem naplnění těchto slov Bible očekával ve vzdálené budoucnosti. Hrůzy 2. světové války, holocaustu a těžké časy poválečné doby jsem znal jen z vyprávění nebo

dokumentárních filmů. Sedmdesát pět let mého života v míru mě ukoľévalo a ubralo na ostražitosti. Ještě 23. 2. 2022 jsem byl hluboce přesvědčen, že prezident Putin není šílenec, který by se v 21. století pustil do válečného dobrodružství. Jeho projev ve čtvrtek 24. února však zaskočil nejen mě, ale i celou naši civilizaci a následující dny jsme se probouzeli do dnů, jaké v naší generaci známe jen z filmů.

Najednou mě poselství zapsané evangelistou Matoušem ve 24. kapitole jeho evangelia oslovilo novou silou. Zvláště v parafrázovaném překladu „Slovo na cestu“ zní mým uším nečekaně aktuálně. Co se ještě včera zdálo být utopii, je dnes pro statisíce obyvatel Ukrajiny drsnou realitou. Díky nevídané vlně soucitu obyvatel ostatních evropských zemí se daří utrpení Ukrajinců alespoň trochu zmírnit.

Také Klub Pathfinder pomáhá

Když jsem od začátku února „naháněl“ svého kamaráda, předsedu Klubu

Pathfinderi pomáhajú na hraniciach s Ukrajinou

Sme pathfinderi a máme radi deti a tábory. Jeden tábor nedávno vznikol na hraniciach vo Vyšnom Nemeckom. Nie je to detský tábor; je „utečenecký“, ale detí je tu celkom dosť. Mnohí Ukrajinci, ktorí sa cítia ohrození, sa rozhodli prejsť cez hranice. Za hranicami potrebovali pomôcť. Niektorí potrebovali jedlo, iní teplo, deku, oblečenie, pokoj, informácie, svetlo, elektriku, lieky, psychologickú pomoc, internet, oddych, dopravu alebo porozumenie – a teraz myslím aj ľudské aj jazykové, lebo ukrajčina je iný jazyk.

Pathfindri sa tiež rozhodli pomôcť. Určite by sme nedokázali naplniť všetky potreby, a tak sme radi, že môžeme spolupracovať a navzájom si pomáhať s Adrou, zbormi, mnohými ďalšími organizáciami a aj štátnymi zložkami. Spolu to funguje. Najprv sme postavili šapito – veľký stan, ktorý býva na Camporee –, v ňom sú teraz ľudia, ktorí čakajú na odvoz, a my trávime čas s deťmi. Sme radi, že máme pathfindrov a aj pathfindrov Ukrajincov, ktorí prišli na Slovensko študovať už pred pár rokmi, lebo oni vedia dobre po slovensky, a tak nám pomáhajú s prekladom.

Stretli sme chlapca, nazvem ho Jurko, ktorého sme tiež pozvali, aby sa s nami pohral. Prišiel, vymodeloval z plastelíny korytnačku, vyšetřil ma hračkárskym teplomerom a tlakomerom, potom mi zoperoval pľúco (len jedno) plastovým skalpelom a nakoniec mi dal 8 gólov. Keď odchádzal, tak nám povedal, že mu bolo super, že keď pôjdu naspäť, tak sa určite znova u nás zastaví. ☺

Mohli by sme napísať ešte mnoho príbehov, ale nezmestili by sa...

— Jaro Bielik

Pathfinder, s opakovanou výzvou, aby mi poslal aktuálny príspevok ze života pathfinderů na Slovensku, podarilo se mi z něho 10. března „dostat“ jen stručnou odpověď:

„Jerry, som už dva týždne na ukrajinských hraniciach. Ďakujem za pochopenie.“

Brzy poté mi Janko poslal dokonce i aktuální zprávu o práci, kterou pathfinderi ve spolupráci s humanitární organizací ADRA odvádějí.

Určitě se i další pathfinderi zapojili do naplňování Ježíšovy výzvy, „Co dobrého jste udělali pro jednoho z mých nepatrných bratrů, to jste udělali pro mne.“ A za to jim vskutku patří velký dík.

V náporu hektických okolností posledních dnů a důležité službě bližním nám však nesmí uniknout ani další aspekty Ježíšova proroctví. Totiž to, že budou povstávat falešní zachránci – „mesiášové“ –, kteří budou tvrdit, že jsou povoláni zachránit svět. Že zlo, krize a nenávisť mezi lidmi budou dusit lásku mnohých. Že války, nemoci, přírodní katastrofy budou sužovat svět. Ale také to, že Ježíšovi následovníci si nemusejí zoufat, neboť On přemohl svět a v jeho dějinách bude mít poslední slovo.

Také k poskytování této informační pomoci nás Ježíš, uprostřed hybridní války vedené Božím nepřitelem, vyzývá. Nesmíme na to zapomenat. „*Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, neměl jsem střechu nad hlavou, a vy jste mne přijali, neměl jsem co na sebe, a vy jste mne oblékli, v nemoci jste o mne pečovali, a když jsem byl ve vězení, přišli jste za mnou...*“ řekne Ježíš svým věrným.

Kéž může dodat i následující: „O mně toho mnozí moc nevěděli, ale vy jste jim o tom neúnavně vyprávěli.“

První absolventi Lesní školy Klubu Pathfinder

Jaroslav Šlosárek (Jerry)

Navzdory nelehkým „covidovým překážkám“ a náročným podmínkám dorazila osmičlenná skupina frekventantů LŠKP do cílové rovinky.

Po vynucené šňůře prezentací on-line a týdenní táborské praxi na táboře v Raduni čekaly na frekventanty ještě tři náročné úkoly – 1. zpracovat závěrečnou písemnou práci na vybrané téma, 2. vytvořit počítačovou prezentaci a 3. vyrobit originální instruktážní video.

To, co se zpočátku jevilo jako nenáročný závěrečný finiš v téměř dvouletém „maratonu“, se ukázalo být pro některé účastníky Lesní školy překážkou nepřekonatelnou. Časové vytížení jinými povinnostmi zapříčinilo, že konečný termín pro odevzdání závěrečného úkolu všichni nestihli. O to více oceňujeme ty, kteří to v daném termínu zvládli.

U příležitosti Vůdčovského kurzu KP MSS v Brně a VK KP ČS v Pavlově byly předány absolventské certifikáty 1. LŠKP třem frekventantům, kteří program Lesní školy úspěšně završili. Z Moravskoslezského sdružení to byli: Karel Strouhal jr. alias ŠPUNTEK, Petr Genserek alias NEJDŽR a z Českého

sdružení Petra Kučerová alias PEŤKA. Blahopřejeme!

Věříme, že jejich práce bude v budoucnosti zúročena ve službě při vzdělávání dalších vedoucích dětských oddílů Klubu Pathfinder a jejich „trnitá“ cesta úspěšného absolventa LŠKP nezůstane samoučelná.

Upřímný dík patří i všem instruktorům, kteří se na programu 1. LŠKP aktivně podíleli. Investovali svůj volný čas bez nároků na odměnu a v oboru, v němž jsou odborníky, předávali frekventantům své zkušenosti v naději, že zažehnutá „jiskra“ odbornosti bude zapalovat nadšení u dalších vůdců Klubu Pathfinder. Děkujeme!

Jsme také vděčni Bohu, že naší snaze požehnal a my jsme mohli náročný program 1. LŠKP dotáhnout do konce. Věříme, že se s Boží pomocí i v následném čase na položených základech první Lesní školy Klubu Pathfinder podaří pokračovat i nadále.

